
M A N E R E S D E D I U R E

“... QUI VA AMB EL TOPO (COIX) A L'ANY ÉS TOPO I MIG...”

Mos trobem endavant a un proverbi a bastança conegut i, en les seues diferents variants i formulacions, assai popular en vàries part de món. Aquesta manera de diure, com totes aquelles que sentencien i són

Una de les coses més importants que el proverbi recorda i el consell o l'ensenyament que insinua és que tenim de fer bé atenció a les companyes, perquè la companya i l'amistat són entres els tresors més preciosos que mos pot tocar en sort, però tenim també de tenir ben present que, com mos ensenya l'experiència, les companyes poden fer del mal, i que les males companyies que no sempre te porten a bons síntesi de comportaments humans, contenen un missatge mònit i un ensenyament moral, també si, en un primer moment,

té tota l'ària de una màxima burlosa i humorística, sobretot perquè és bastant fàcil veure una persona sana que s'acompanya amb una persona topa, i després de temps visivament també la persona sana dona almanco la impressió que ella camini com aquella topa.

Havem anticipat que tots els proverbis tenen un sentit metafòric, i que, quasi sempre i qui més i qui manco, tenen un referiment i un ensenyament moral.

Un ensenyament que, com havem anticipat, pot ésser un mònit a verificar els nostres comportaments i contemporàniament un convit o una ocasió per recordar situacions a les quals havem assistit o de les quals sem estat fins i tot protagonistes.

carrers, i que sobretot són el joves que en aquest camp, també perquè no tenen suficient experiència, són fàcilment vulnerables.

Per tant menester donar sempre atenció als consells del pare i de la mare.

Amb això no és que tenim de demonitzar totes les companyes, solament tenim de fer atenció i tenim de saber triar.

Tenint per això sempre present que qui va amb el topo a l'any és topo i mig.

Vito Loy